

Udenrigsministeriet
 Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
 Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
 Tlf.: 33 92 03 24 E-mail: JTEU@um.dk

JTEU j.nr. 2015 - 30240
 17. februar 2023

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslisters, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslisters.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Proces- skridt	Dato
C-718/21	Krajowa Rada Sadownictwa (Polen) <u>Emne:</u> Domstolens uafhængighed. <u>Spørgsmål:</u> 1. Er artikel 19, stk. 1, andet afsnit, i traktaten om Den Europæiske Union til hinder for en bestemmelse i national ret såsom artikel 69 § 1b, første punktum, i ustawa z dnia 27 lipca 2001 r. - Prawo o ustroju sądów powszechnych (lov af 27.7.2001 – lov om de almindelige domstoles organisation ([...] Dz. U. af 2020, poz. 2072), hvorefter en dommerens erklæring om, at den pågældende ønsker at fortsætte i dommerembedet efter at have nået pensionsalderen, kun kan imødekommes, såfremt en anden myndighed giver samtykke? 2. Er artikel 19, stk. 1, andet afsnit, i traktaten om Den Europæiske Union til hinder for en fortolkning af en national bestemmelse, hvorefter en erklæring fra en dommer om dennes ønske om at fortsætte i dommerembedet efter at have nået pensionsalderen, der er fremsat med forsinkelse, er uden virkning, uanset omstændighederne ved den manglende overholdelse af fristen og uanset betydningen af den manglende overholdelse af fristen for indhentelse af samtykket til, at dommeren må fortsætte i embedet?	Udenrigsministeriet Justitsministeriet	GA	02.03.23
C-311/22	Moesgaard Meat 2012 (forelagt af Højesteret) <u>Spørgsmål:</u> 1. Skal bilag I, punkt 6.4.a, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2010/75/EU af 24. november 2010 om industrielle emissioner (integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening) fortolkes således, at »produktion af slagtekroppe« omfatter den slagteproces, der foregår, fra dyret bliver taget fra opstaldningen, bedoves og aflives, indtil der foreligger store standardudskæringer, således at slagtedyrets vægt skal beregnes for afskæring af hals og hoved samt udtagning af organer og indvolde, eller omfatter »produktion af slagtekroppe« produktionen af svinekroppe efter udtagning af organer og indvolde og efter afskæring af hals og hoved og efter afblødning og nedkøling, således at slagtedyrets vægt først skal beregnes på dette tidspunkt? 2. Skal bilag I, punkt 6.4.a, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2010/75/EU af 24. november 2010 om industrielle emissioner (integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening) fortolkes således, at der ved opgørelsen af antal produktionsdage, der indgår i kapaciteten »pr. dags«, alene skal medregnes de dage, hvor bedovelse, aflivning og umiddelbar opskæring	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Miljøministeriet Rigsadvokaten	MF	09.03.23

	af slagtesvinet finder sted, eller skal der også medregnes de dage, hvor der forekommer slagtemæssige behandlinger af slagtesvinene, herunder klargøring af dyret til slagtning, nedkøling af det slagtede dyr og afskæring af dyrets hoved og hals? 3. Skal bilag I, punkt 6.4.a, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2010/75/EU af 24. november 2010 om industrielle emissioner (integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening) fortolkes således, at et slagteris »kapacitet« skal beregnes som den maksimale produktion pr. dag inden for 24 timer med forbehold for fysiske, tekniske eller juridiske begrænsninger, som slagteriet faktisk iagttager, men dog ikke lavere end dets realiserede produktion, eller kan et slagteris »kapacitet« være lavere end dets realiserede produktion, f.eks. Hvis den realiserede produktion er sket under tilsidesættelse af defysiske, tekniske eller juridiske begrænsninger for produktionen, somer forudsat ved beregningen af slagteriets »kapacitet«?			

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Forkortelser i sagstypekolonnen:

O-sag = Sagen følges til orientering

F-sag = Sagen følges med henblik på eventuel afgivelse af mundtligt indlæg

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessant	Sags-type	Proces-skridt	Dato
C-268/21	Norra Stockholm Bygg <u>Sagen vedrører:</u> 1. Stiller databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 3 og 4, også krav til national processuel lovgivning om editionspligt? 2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, indebærer databeskyttelsesforordningen da, at der ved bedømmelse af spørgsmålet, om der skal træffes bestemmelse om edition af et dokument, der indeholder personoplysninger, også skal tages hensyn til de registreredes interesser? Stiller EU-retten i dette tilfælde nogen krav til den måde, hvorpå denne bedømmelse nærmere skal foretages?	Miljøministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri Justitsministeriet Datatilsynet	O-sag	Dom	02.03.23
C-331/21	Autoridade da Concorrência et EDP til orientering <u>Spørgsmål:</u> 1. Skal artikel 101 TEUF, som artikel 9 i den nye konkurrencelovgivning (lov nr. 19/2012 af 8.5.2012) er inspireret af, fortolkes således, at en konkurrenceklausul som den, der fremgår af klausul 12.1 og 12.2 (jf. punkt [8 i den korte fremstilling af de faktiske omstændigheder og retsforhandlingerne]) i partnerskabsaftalen, kan kvalificeres som en aftale med konkurrencebegrænsende formål, der er indgået mellem en elleverandør og en detailhandler i levnedsmiddelbranchen, der driver varehuse og supermarkeder, med henblik på at yde rabatter til kunder, der samtidig tilmelder sig en bestemt tarifplan for elektricitet hos elleverandøren, der er tilgængelig på det portugisiske fastland, og som er indehavere af et bonuskort fra detailhandleren i levnedsmiddelbranchen, hvilke rabatter udelukkende kan benyttes til at købe produkter i sidstnævntes butikker eller hos selskaber, der er knyttet hertil, når denne aftale omfatter andre klausuler, der fastlægger, at formålet med aftalen var at fremme udviklingen i de deltagende selskabers virksomhed (jf. punkt 2-[7 og 16 i den korte fremstilling af de faktiske omstændigheder og retsforhandlingerne]), og fordelene for kunderne er fastslået (jf. [punkt 16, som nævnt ovenfor]), uden at der er foretaget en analyse af de nærmere skadelige virkninger for konkurrencen, der følger af ovennævnte klausul 12.1 og 12.2? 2. Kan artikel 101, stk. 1, TEUF fortolkes således, at en aftale, hvorved bestemte former for økonomisk virksomhed forbydes, og som omhandler en angivelig markedsdeling mellem to virksomheder, kan anses for at have et konkurrencebegrænsende formål, når den indgås mellem enheder, der ikke konkurrerer indbyrdes, hverken aktuelt eller potentielt, på nogen af de markeder, der berøres af den nævnte forpligtelse, selv når de markeder, der berøres heraf, kan anses for liberaliserede markeder eller markeder uden uovervindelige retlige adgangsbarrierer? M.fl. spørgsmål	Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	O-sag	GA	02.03.23

C-394/21	Bursa Româna de Marfuri <u>Sagen vedrører:</u> 1) Er Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/943 af 5. juni 2019 om det indre marked for elektricitet, navnlig artikel 1, litra b), og artikel 3, henset til bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/944 af 5. juni 2019 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ændring af direktiv 2012/27/EU, fra sin ikrafttræden til hinder for, at en medlemsstat fortsat tildeler én enkelt licens til organisation og drift af centrale energimarkeder? Er den rumænske stat fra den 1. januar 2020 forpligtet til at spærre et eksisterende monopol på driften af elektricitetsmarkedet? 2) Omfatter det personelle anvendelsesområde for principperne om fri konkurrence i forordning (EU) 2019/943, navnlig artikel 1, litra b) og c), og artikel 3, operatoren af et elektricitetsmarked som en varebørs? Har det nogen betydning for besvarelsen, om definitionen af elektricitetsmarkedet i artikel 2, nr. 40), i forordning (EU) 2019/943 henviser til definitionen af elektricitetsmarkedet i artikel 2, nr. 9), i direktiv 2019/944? 3) Skal en medlemsstats tildeling af en enkelt licens til drift af elektricitetsmarkedet anses for at udgøre en konkurrencebegrænsning som omhandlet i artikel 101 TEUF og 102 TEUF, sammenholdt med artikel 4, stk. 3, TEU og artikel 106, stk. 1, TEUF?	Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	O-sag	Dom	02.03.23
C-410/21	DRV Intertrans <u>Sagen vedrører:</u> 1. Skal artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 987/2009 af 16. september 2009 om de nærmere regler til gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger fortolkes således, at:– såfremt myndighederne i den medlemsstat, der har udstedt A1-attesterne, efter en anmodning fra myndighederne i beskæftigelsesmedlemsstaten om at få disse A1-attester trukket tilbage med tilbagevirkende kraft, begrænser sig til foreløbigt at trække disse attester tilbage med en meddelelse om, at de ikke længere er bindende, således at en straffesag i beskæftigelsesmedlemsstaten kan fortsætte, og den medlemsstat, der har udstedt A1-attesterne, først vil træffe endelig afgørelse, når denne straffesag er endeligt afsluttet, gælder den til A1-attesterne knyttede formodning for, at de pågældende arbejdstagere er forskriftsmæssigt tilsluttet den sociale sikringsordning i den udstedende medlemsstat, ikke længere, og A1-attesterne er ikke længere bindende for myndighederne i beskæftigelsesmedlemsstaten; – såfremt dette spørgsmål besvares benægtende, kan myndighederne beskæftigelsesmedlemsstaten i lyset af retspraksis ved Den Europæiske Unions Domstol lade de pågældende A1-attester ude af betragtning på grund af svig? 2. Skal artikel 13, stk. 1, litra b), nr. i), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger, artikel 3, stk. 1, litra a), og artikel 11, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1071/2009 af 21. oktober 2009 om fælles regler om betingelser for udøvelse af vejtransporterhvervet og om ophævelse af Rådets direktiv 96/26/EF samt artikel 4, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1072/2009 af 21. oktober 2009 om fælles regler for adgang til markedet for international godskørsel fortolkes således, at det af den omstændighed, at en virksomhed, der i en medlemsstat får udstedt en vejtransporttilladelse af en medlemsstat i Den Europæiske Union i henhold til forordning (EF) nr. 1971/2009 og forordning (EF) nr. 1072/2009 og således skal have et faktisk etableret og varigt forretningssted i denne medlemsstat, nødvendigvis fremgår, at det hermed uafkræfteligt er godtgjort, at virksomheden har hjemsted som omhandlet i artikel 13, stk. 1, i forordning (EF) nr. 83/2004 i denne stat, når det skal fastsættes, hvilken social sikringsordning der finder anvendelse, og at myndighederne i beskæftigelsesmedlemsstaten er bundet af denne fastsættelse?	Social- og Ældreministeriet Beskæftigelsesministeriet	O-sag	Dom	02.03.23
C-661/21	Verbræken J. en Zonen <u>Spørgsmål:</u> »1. Skal artikel 13, stk. 1, litra b). nr. i), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger, artikel 3, stk. 1, litra a), og artikel 11, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1071/2009 af 21. oktober 2009 om fælles regler om betingelser for udøvelse af vejtransporterhvervet og om ophævelse	Transportministeriet Beskæftigelsesministeriet	O-sag	Dom	02.03.23

	af Rådets direktiv 96/26/EF og artikel 4, stk. 1, litra a), i Europa-Parlaments og Rådets forordning (EF) nr. 1072/2009 af 21. oktober 2009 om fælles regler for adgang til markedet for international godskørsel fortolkes således, at det af den omstændighed, at en virksomhed har fået en transporttilladelse i en EU-medlemsstat i henhold til forordning (EF) nr. 1071/2009 og forordning (EF) nr. 1072/2009 og således skal have et faktisk og varigt forretningssted i denne medlemsstat, nødvendigvis følger, at det er uafkræfteligt godtgjort, at virksomheden med henblik på fastlæggelsen af, hvilken social sikringsordning der finder anvendelse, har sit hjemsted som omhandlet i artikel 13, stk. 1, i forordning (EF) nr. 883/2004 i denne medlemsstat, og at myndighederne i beskæftigelsesstaten er bundet af denne konstatering?» »2. Kan en national ret i beskæftigelsesstaten, der fastslår, at den omhandlede transporttilladelse er opnået ved svig, se bort fra denne tilladelse, eller skal myndighederne i beskæftigelsesstaten på grundlag af konstateringen af svig først anmode den myndighed, der har udstedt tilladelsen, om at tilbagekalde den?»				
C-432/21	Europa-Kommissionen mod Republikken Polen <u>Påstande:</u> —Det fastslås, at Republikken Polen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 6, stk. 1 og 2, artikel 12, stk. 1, litra a)-d), artikel 13, stk. 1, litra a), og artikel 16, stk. 1, i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (1) og i henhold til artikel 4, stk. 1, artikel 5, litra a), b) og d), samt artikel 9, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle (2), idet den har indført bestemmelser i den nationale ordning, hvorefter skovforvaltning baseret på god praksis ikke tilsidesætter bestemmelser om naturbeskyttelse i fugle- og habitatdirektivet. —Det fastslås, at Republikken Polen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 6, stk. 3, i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, sammenholdt med artikel 19, stk. 1, andet afsnit i traktaten om Den Europæiske Union, artikel 216, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, artikel 6, stk. 1, litra b), og artikel 9, stk. 2, i Aarhuskonventionen af 25. juni [2005] om adgang til miljøoplysninger, idet den har udelukket muligheden for, at naturbeskyttelsesorganisationer kan anfægte skovforvaltningsplaner ved domstolene. —Republikken Polen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Miljøministeriet	O-sag	Dom	02.03.23
C-477/21	MAV-START <u>Sagen vedrører:</u> 1) Skal artikel 5 i direktiv [2003/88], sammenholdt med artikel 31, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (chartret), fortolkes således, at den daglige hviletid i artikel 3 [i det nævnte direktiv] er en del af den ugentlige hviletid? 2) Eller skal artikel 5 i direktiv [2003/88], sammenholdt med chartrets artikel 31, stk. 2, derimod fortolkes således, at den nævnte artikel, henset til direktivets formål, alene fastlægger den minimale ugentlige hviletid, dvs. skal den ugentlige hviletid have en varighed på mindst 35 sammenhængende timer, såfremt der ikke foreligger objektive eller tekniske betingelser eller betingelser vedrørende arbejdets tilrettelæggelse, der udelukker dette? 3) Skal artikel 5 i direktiv [2003/88], sammenholdt med chartrets artikel 31, stk. 2, fortolkes således, at når medlemsstatens lovgivning og den gældende kollektive overenskomst fastlægger, at der skal ydes en sammenhængende ugentlig hviletid på mindst 42 timer, er det også obligatorisk, efter et arbejde, der er gennemført på arbejdsdagen, der ligger før den ugentlige hviletid, at yde den daglige hviletid på 12 timer, der er garanteret sammen med den ugentlige hviletid i medlemsstatens lovgivning desangående og i den gældende kollektive overenskomst, såfremt der ikke foreligger objektive eller tekniske betingelser eller betingelser vedrørende arbejdets tilrettelæggelse, der udelukker dette? 4) Skal artikel 3 i direktiv [2003/88], sammenholdt med chartrets artikel 31, stk. 2, fortolkes således, at en arbejdstager også har ret til en minimumshvileperiode, der skal ydes i løbet af 24 timer, såfremt den pågældende arbejdstager uanset grund ikke skal arbejde de følgende 24 timer? 5) Såfremt det fjerde spørgsmål besvares bekræftende, skal artikel 3 og 5 i direktiv [2003/88], sammenholdt med chartrets artikel 31, stk. 2, da fortolkes således, at den daglige hviletid [skal] ydes forud for den ugentlige hviletid?	Beskæftigelsesministeriet	O-sag	Dom	02.03.23

C-666/21	Åklagarmyndigheten <u>Spørgsmål:</u> a) Skal begrebet godstransport i artikel 2, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 561/2006 anses for ligeledes at omfatte transporter med et køretøj med en totalvægt på over 3,5 ton, hvis primære anvendelsesområde er at udgøre et midlertidigt boligrum til privat brug? b) Er det i så fald af nogen betydning, hvor stor lastkapacitet køretøjet har, eller hvordan køretøjet er registreret i det nationale vejtrafikregister?	Transportministeriet	O-sag	Dom	02.03.23
C-684/21	Papierfabrik Doetinchem <u>Spørgsmål:</u> 1. I henhold til Domstolens praksis skal vurderingen af, om elementer af et produkts udseende alene er bestemt af produktets tekniske funktion, foretages med hensyn til det omhandlede design, objektive omstændigheder, der tydeliggør begrundelsen for at vælge elementerne af det pågældende produkts udseende, oplysninger om produktets brug samt om der foreligger alternative design, der gør det muligt at opnå den samme tekniske funktion (Domstolens dom af 8.3.2018 – C- 395/16 – DOCERAM GmbH mod CeramTec GmbH – ECLI:EU:C:2018:172). Hvilken betydning har, henset til spørgsmålet om, hvorvidt der foreligger andre design, det forhold, at indehaveren af designet også råder over designretten til stort antal alternative design? 2. Skal der ved vurderingen af, om elementer af et produkts udseende alene er bestemt af produktets tekniske funktion, tages hensyn til, at formgivningen muliggør flere farver, hvis den farvemæssige gengivelse som sådan ikke fremgår af registreringen? 3. Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende: Har dette forhold indflydelse på designets beskyttelsesomfang?	Patent- og Varemærkestyrelsen	O-sag	Dom	02.03.23
C-695/21	Recreatieprojecten Zeeland e.a <u>Spørgsmål:</u> Skal artikel 56, stk. 1, TEUF fortolkes således, at den er til hinder for en national bestemmelse i en medlemsstat, som indrømmer operatørene af et begrænset og kontrolleret antal godkendte hasardspilsforetagender på sit område en undtagelse fra det generelle forbud mod reklame for sådanne foretagender uden samtidig at fastsætte en mulighed for, at operatører af hasardspilsforetagender med hjemsted i andre medlemsstater kan opnå samme undtagelse fra reklameforbuddet for disse foretagender på medlemsstatens område?	Skatteministeriet	O-sag	Dom	02.03.23
C-711/21 og C-712/21	État belge, représenté par le Secrétaire d'État à l'Asile et la Migration m.fl. <u>Spørgsmål:</u> 1. Skal artikel 7 og 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og artikel 5, [artikel 6, stk. 6.] og artikel 13 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold, i lyset af dommen [af 19.6.2018, Gnandi (C-181/16, EU:C:2018:465)], fortolkes således, at den ret, der behandler et søgsmål til prøvelse af en afgørelse om tilbagesendelse, der er truffet efter en afgørelse om afslag på international beskyttelse, ved vurderingen af lovligheden af afgørelsen om tilbagesendelse kun kan tage hensyn til ændringer i omstændighederne, der er af en sådan art, at de har en væsentlig indvirkning på vurderingen af situationen i lyset af ovennævnte artikel 5, og som er indtrådt inden Conseil du Contentieux des Etrangers' afslutning af den internationale beskyttelsesprocedure? 2. Skal de omstændigheder, der er omhandlet i artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold, være indtrådt på et tidspunkt, hvor udlændingen havde lovligt ophold eller tilladelse til at forblive?»	Udlændinge- og Integrationsministeriet	O-sag	GA	02.03.23
C-723/21	Stadt Frankfurt (Oder) et FWA <u>Spørgsmål:</u> a. Skal artikel 7, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger – herefter »vandrammedirektivet« – fortolkes således, at alle medlemmer af den af et projekt direkte berørte offentlighed har ret til ved domstolene at påberåbe sig tilsidesættelser af forpligtelsen til a) at undgå en forringelse af kvaliteten af vandforekomster, der er bestemt til fremstilling af drikkevand,	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri Energistyrelsen	O-sag	GA	02.03.23

	b) at reducere omfanget af den rensning, der kræves til fremstilling af drikkevand, under henvisning til beskyttelse af tredjemand i forbindelse med forbuddet mod forringelse af grundvand (jf. Domstolens dom af 28.5.2020 [Land Nordrhein-Westfalen], C-535/18, præmis 132 f., [...], og af 3.10.2019 [Wasserleitungsverband Nördliches Burgenland m.fl.], C-197/18, præmis 40 og 42 [...])? b. Såfremt spørgsmål a) skal besvares benægtende: Har sådanne sagsøgere, til hvem fremstillingen og rensningen af drikkevandet er overdraget, under alle omstændigheder ret til at påberåbe sig tilsidesættelser af forbuddene og forpligtelserne i henhold til vandrammedirektivets artikel 7, stk. 3? 2. Indeholder vandrammedirektivets artikel 7, stk. 3, også for vandforekomster uden for beskyttelseszoner som omhandlet i vandrammedirektivets artikel 7, stk. 3, andet punktum, ud over mere langsigtede planlægningsforpligtelser forvaltningsplaner og indsatsprogrammer i lighed med vandrammedirektivets artikel 4 en forpligtelse til at nægte at godkende konkrete projekter på grund af en tilsidesættelse af forbuddet mod forringelse (jf. Domstolens dom af 28.5.2020 [Land Nordrhein-Westfalen], C-535/18, præmis 75 [...])? M.fl. spørgsmål				
C-760/21	Kwizda Pharma mod Landeshauptmann, Wien Spørgsmål: 1a) Skal et produkt for at kunne kvalificeres som fødevarer til særlige medicinske formål dokumenterbart være i stand til at opnå de anpriste sygdoms- eller lidelsesspecifikke resultater udelukkende i forbindelse med [den bestemte] kost, der sundhedsmæssigt er indikeret af denne sygdom eller lidelse med hensyn til denne lidelse eller sygdoms krav til tilførsel af næringsstoffer? 1b) Skal det i denne forbindelse kun lægges til grund, at der er tale om en [bestemt] kost, hvis en person ændrer sin kost således, at der indtages andre eller supplerende næringsstoffer, som optages af kroppen gennem fordøjelsen? 1c) Er det desuden et krav for kvalificeringen som fødevarer til særlige medicinske formål, at den lidelse eller sygdom, som produktet er beregnet til, kræver en [bestemt] kost, som indebærer, at patienten optager næringsstofferne i produktet, som ikke kan optages gennem den normale kost? 1d) Skal fødevarer til særlige medicinske formål udelukkende opfylde sin medicinske virkning derved, at den indeholder alle eller nogle af disse næringsstoffer, som ikke kan optages gennem den normale kost, men som er nødvendige eller obligatoriske for patienten for at opretholde den pågældendes livsfunktioner? I benægtende fald: Af hvilken art skal ingredienserne i et produkt være for at opfylde kravene til en fødevarer til særlige medicinske formål? 2a) Udelukker klassificeringen af et produkt som kosttilskud, at dette produkt også kan klassificeres som fødevarer til særlige medicinske formål? 2b) I benægtende fald: Ud fra hvilke kriterier skal det afgøres, at et bestemt kosttilskud ikke kan klassificeres som en fødevarer til særlige medicinske formål? 2c) Kan [en bestemt] »kost« som omhandlet i artikel 2, stk. 2, litra g), i forordning (EU) 609/2013 også alene bestå af anvendelse af »kosttilskud« som omhandlet i direktiv 2002/46/EF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om kosttilskud? 2d) Er det tilstrækkeligt for at kvalificere en fødevarer som en fødevarer til særlige medicinske formål, at den indeholder næringsstoffer, som også kan optages gennem indtagelse af kosttilskud eller andre fødevarer, men som specifikt er sammensat med henblik på en bestemt sygdom eller lidelse? M.fl. spørgsmål	Lægemiddelstyrelsen Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	O-sag	Dom	02.03.23
C-49/22	Austrian Airlines Spørgsmål: [1] Skal artikel 5, stk. 1, litra a), og artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (herefter »forordning nr. 261/2004«) fortolkes således, at den omlægning af rejsen under sammenlignelige transportbetingelser til vedkommendes endelige bestemmelsessted, som det transporterende luftfartsselskab skal tilbyde, hvis en flyafgang aflyses, også kan udgøres af en repatrieringsflyvning, der udføres som en statslig myndighedsudøvelse, når det transporterende luftfartsselskab ganske vist ikke kan gøre noget retligt krav på at	Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen Transportministeriet	O-sag	GA	02.03.23

	skulle transportere passageren, men ville kunne tilmelde og betale flyvningen for luftfartspassageren og på grundlag af en kontraktlig aftale med staten i sidste ende udfører flyvningen med det samme fly og med de samme afgang- og ankomsttidspunkter som den oprindelige, men aflyste flyvning? [2] Skal artikel 8, stk. 1, i [forordning nr. 261/2004] fortolkes således, at en passager, som selv tilmelder sig en repatrieringsflyvning som den i det første præjudicielle spørgsmål omtalte og i den anledning betaler et obligatorisk bidrag til statens omkostninger i den anledning, har et direkte af forordning nr. 261/2004 følgende krav mod luftfartsselskabet på refusion af sine udgifter, også når udgifterne ikke udelukkende udgøres af omkostninger til selve flyvningen?				
C-84/22	Right to Know Spørgsmål: (1) Skal referater fra formelle møder i en medlemsstats udøvende magt, hvorregeringsmedlemmer er forpligtet til at give møde og handle som en kollektivmyndighed, med henblik på anmodning om adgang til miljøoplysninger indeholdt i disse referater, betragtes som »interne meddelelser« eller som offentligemyndighedens »sagsbehandling«, som omhandlet henholdsvis i artikel 4, stk. 1, litra e), og artikel 4, stk. 2, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF af 28. januar 2003 om offentlig adgang til miljøoplysninger og omphævelse af Rådets direktiv 90/313/EØF? (2) Rækker princippet om retskraft (som drøftet i Köbler, sag C-224/01, ECLI:EU:C:2003:513 og efterfølgende retspraksis) ud over domskonklusionen i tidligere domme, således at det derudover omfatter konklusioner angående defaktiske omstændigheder eller retlige spørgsmål, der er behandlet i den tidligere dom? Med andre ord, er princippet om retskraft begrænset til tilfælde, hvor adgangen til søgsmål er afskåret (cause of action estoppel), eller omfatter det ligeledes tilfælde, hvor anbringender er afskåret (issue estoppel)? M.fl. spørgsmål	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri Transportministeriet	O-sag	GA	02.03.23
T-70/22	Novasol mod ECHA Påstande: —ECHA's afgørelse SME D (2021)8531-DC af 25. november 2021, hvorved ECHA fandt, at sagsøgeren ikke kan godkendes som en SMV og ikke er berettiget til de nedsatte gebyrer for mellemstore virksomheder, som krævet på tidspunktet for indgivelsen, annulleres i henhold til artikel 263 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. — Det Europæiske Kemikalieagentur tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Miljøministeriet	O-sag	Dom	08.03.23
C-119/21 P	PlasticsEurope mod ECHA (appel) Påstande: —Retten dom i sag T-207/18 ophæves. —Den anfægtede retsakt annulleres. —Subsidiært hjemvises sagen til Retten med henblik på realitetsbehandling af appellanternes annullationsøgsmål. —ECHA tilpligtes at betale de omkostninger, der er afholdt i forbindelse med nærværende appelsag og i forbindelse med sagens behandling for Retten, herunder intervenienternes omkostninger.	Miljøministeriet	O-sag	Dom	09.03.23
C-375/21	Sđruzhenie „Za Zemyata – dostap do pravosadie“ e.a. Sagen vedrører: 1. Skal artikel 4, stk. 3, TEU sammenholdt med artikel 18 i direktiv 2010/75/EU samt artikel 13 og 23 i direktiv 2008/50/EF fortolkes således, at den kompetente myndighed ved behandlingen af en ansøgning om dispensation i henhold til artikel 15, stk. 4, i direktiv 2010/75/EU skal vurdere, om indrømmelse af dispensationen under hensyntagen til alle relevante videnskabelige oplysninger om miljøforurening, herunder foranstaltningerne inden for rammerne af det relevante luftkvalitetsprogram i en given zone eller et givent bymæssigt område som omhandlet i artikel 23 i direktiv 2008/50/EF, kan bringe overholdelsen af miljøkvalitetskravene i fare? 2. Skal artikel 4, stk. 3, TEU sammenholdt med artikel 18 i direktiv 2010/75/EU samt artikel 13 og 23 i direktiv 2008/50/EF fortolkes således, at den kompetente myndighed ved behandlingen af en ansøgning om dispensation som omhandlet i artikel 15, stk. 4, i direktiv 2010/75/EU skal undlade at fastsætte mindre strenge emissionsgrænseværdier for luftforurenende stoffer fra et anlæg, såfremt en sådan dispensation ville være i strid med de foranstaltninger, der er fastlagt i det relevante luftkvalitetsprogram, som er vedtaget i den givne zone eller det givne bymæssige område som omhandlet i artikel 23 i direktiv 2008/50/EF, og kunne bringe	Miljøministeriet	O-sag	Dom	09.03.23

	målsætningen om at holde perioden med overskridelse af luftkvalitetsnormerne så kort som muligt i fare? 3. Skal artikel 4, stk. 3, TEU sammenholdt med artikel 18 i direktiv 2010/75/EU og artikel 13 i direktiv 2008/50/EF fortolkes således, at den kompetente myndighed ved behandlingen af en ansøgning om dispensation som omhandlet i artikel 15, stk. 4, i direktiv 2010/75/EU skal vurdere, om fastsættelsen af mindre strenge emissionsgrænseværdier for luftforurenende stoffer fra et anlæg under hensyntagen til alle relevante videnskabelige oplysninger om miljøforurening, herunder den kumulative effekt med andre kilder til det pågældende forurenende stof, vil bidrage til, at de relevante luftkvalitetsnormer, der i henhold til artikel 13 i direktiv 2008/50/EF er fastlagt for en given zone eller et givent bymæssigt område, overskrides, og om den i bekræftende fald skal undlade at give den dispensation, som ville true opfyldelsen af miljøkvalitetskravene?				
C-568/21	Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid Spørgsmål: Skal Dublinforordningens artikel 2, litra l), fortolkes således, at et diplomatisk kort, der er udstedt af en medlemsstat i henhold til Wienerkonventionen om diplomatiske forbindelser, er en opholdstilladelse i denne bestemmelses forstand?	Udlændinge- og Integrationsministeriet	O-sag	GA	09.03.23
C-604/21	Vapo Atlantic Spørgsmål: 1. Skal artikel 1, nr. 3), i direktiv 98/34/EF fortolkes således, at fastlæggelsen –som ved den omtvistede nationale lovgivning – af den procentdel af biobrændstoffer, som en erhvervsdrivende i overensstemmelse med artikel 7a i direktiv 98/70/EF, der er indført ved direktiv 2009/30/EF, og i overensstemmelse med det mål, der er angivet i artikel 3, stk. 4, i direktiv 2009/28/EF, er forpligtet til at iblande brændstoffer, som den pågældende overgiver til forbrug, er omfattet af begrebet »andet krav« som omhandlet i førstnævnte direktivs artikel 8, stk. 1? 2. Skal artikel 8, stk. 1, i direktiv 98/34/EF, hvad konkret angår udtrykket »medmindre der er tale om en almindelig gengivelse af en international eller europæisk standard«, fortolkes således, at denne bestemmelse er til hinder for en bestemmelse i national ret, som fastlægger procentdelene for iblanding af biobrændstoffer i overensstemmelse med artikel 7a, stk. 2, i direktiv 98/70/EF, der er indført ved direktiv 2009/30/EF, og i overensstemmelse med det mål, der er angivet i artikel 3, stk. 4, i direktiv 2009/28/EF? 3. Skal artikel 4, stk. 1, andet afsnit, i direktiv 2009/30/EF og artikel 4, stk. 1, i direktiv (EU) 2015/1513 fortolkes således, at der er tale om beskyttelsesklausuler, der er fastsat i bindende fællesskabsretsakter som omhandlet i artikel 10, stk. 1, tredje led, i direktiv 98/34/EF? 4. Medmindre det er uforment i lyset af besvarelsen af de foregående spørgsmål, ønskes følgende spørgsmål besvaret: Skal artikel 8, stk. 1, i direktiv 98/34/EF fortolkes således, at en national bestemmelse som den i denne sag omhandlede, der i henhold til artikel 7a, stk. 2, i direktiv 98/70/EF, som er indført ved direktiv 2009/30/EF, fastsætter procentdelen for iblanding af biobrændstoffer, ikke kan gøres gældende over for den erhvervsdrivende?	Klima-, Energi-, og Forsyningsministeriet	O-sag	Dom	09.03.23
C-9/22	An Bord Pleanála e.a. Spørgsmål: Det første spørgsmål er: Har artikel 2, litra a), i direktiv 2001/42/EF til følge, at begrebet »planer og programmer [...] samt ændringer deri [...] som udarbejdes og/eller vedtages af en national, regional eller lokal myndighed [...]«, omfatter en plan eller et program, der er udarbejdet og/eller vedtaget i fællesskab af en lokal myndighed og en privat bygherre som ejer af grunde, der støder op til dem, der ejes af en lokal myndighed? Det andet spørgsmål er: Har artikel 2, litra a), i direktiv 2001/42/EF til følge, at begrebet »planer og programmer [...] samt ændringer deri [...] som kræves ifølge love og administrative bestemmelser«, omfatter en plan eller et program, som udtrykkeligt er indeholdt i en lokal myndigheds lovbestemt udviklingsplan (idet denne udviklingsplan er udarbejdet i henhold til en lovbestemmelse), enten generelt, eller når det i udviklingsplanen bestemmes, at den lokale myndighed udarbejder områdespecifikke retningslinjer for de strategiske udviklings- og fornyelsesområder [...] ved hjælp af de relevante mekanismer i form af lokalplaner [...] skematiske masterplaner og lokale miljøforbedringsplaner? Det tredje spørgsmål er:	Miljøministeriet	O-sag	Dom	09.03.23

	Har artikel 3, stk. 2, litra a), i direktiv 2001/42/EF til følge, at begrebet »planer og programmer [...] som udarbejdes inden for landbrug, skovbrug, fiskeri, energi, industri, transport, affaldshåndtering, vandforvaltning, telekommunikation, turisme, fysisk planlægning og arealanvendelse, og som fastlægger rammerne for fremtidige anlægstilladelser til de projekter, der er omhandlet i bilag I og II til direktiv 85/337/EØF [...]« omfatter en plan eller et program, der ikke i sig selv er bindende, men som udtrykkeligt er indeholdt i en lovbestemt udviklingsplan, som er bindende, eller som foreslår eller i realiteten indeholder en ændring af en plan, der selv blev underkastet en strategisk miljøvurdering? Det fjerde spørgsmål er: Er artikel 2, stk. 1, i direktiv 2011/92/EU til hinder for, at den kompetente myndighed i forbindelse med miljøkonsekvensvurderingsprocessen tager hensyn til obligatoriske offentlige politikker, navnlig politikker, som ikkeudelukkende er baseret på miljøkriterier, og som under visse omstændigheder fastlægger situationer, hvor det ikke kan udelukkes, at der kan gives tilladelse?				
C-42/22	Companhia de Seguros Spørgsmål: »A. Skal sjette momsdirektivs artikel 13, punkt B, litra a), og dermed nu momsdirektivets artikel 135, stk. 1, litra a), fortolkes således, at begrebet »forsikrings- og genforsikringstransaktioner« med henblik på momsfrigtagelse omfatter tilknyttede eller supplerende aktiviteter såsom køb og salg af dele af beskadigede køretøjer? B. Skal sjette momsdirektivs artikel 13, punkt B, litra c), og dermed nu momsdirektivs artikel 136, litra a), fortolkes således, at anskaffelse og salg af dele af beskadigede køretøjer anses for udelukkende at have været anvendt af en enhed, der er fritaget for moms, når disse varer ikke har givet ret til fradrag af moms? C. Er det i strid med princippet om afgiftsneutralitet, hvis forsikringsselskabers salg af dele af beskadigede køretøjer ikke er fritaget for moms, når der ikke har været ret til fradrag af moms?«	Skatteministeriet	O-sag	Dom	09.03.23
C-50/22	SOGEFINANCEMENT Spørgsmål: 1. Er princippet om, at sanktioner i henhold til artikel 23 i direktiv 2008/48/EF skal være effektive, henset til retssikkerhedsprincippet og princippet om medlemsstaternes procesautonomi, til hinder for, at retten af egen drift kan gøre en bestemmelse i national ret, der er baseret på ovennævnte direktivs artikel 14, og som i national ret sanktioneres ved kontraktens ugyldighed, gældende efter udløbet af den forældelsesfrist på fem år, som forbrugeren har til ved et søgsmåleller ved en indsigelse at gøre kreditaftalens ugyldighed gældende? 2. Er princippet om effektiviteten af den sanktion, der fremgår af artikel 23 i direktiv 2008/48/EF, til hinder for, at retten, henset til retssikkerhedsprincippet, princippet om medlemsstaternes procesautonomi og dispositionsprincippet, kan erklære kreditaftalen for ugyldig, efter at denne af egen drift har gjort en bestemmelse i national ret, der er baseret på ovennævnte direktivs artikel 14, gældende, uden at forbrugeren har anmodet om eller i det mindste givet samsamykke til en sådan annullation?	Justitsministeriet	O-sag	Dom	09.03.23
C-133/22	LACD Spørgsmål: 1. Kan der være tale om et andet krav, som ikke relaterer sig til ydelsens kontraktmæssighed, som omhandlet i artikel 2, nr. 14), i direktiv 2011/83/EU og et andet krav, som ikke relaterer sig til ydelsens kontraktmæssighed, i henhold til artikel 2, nr. 12), i direktiv (EU) 2019/771, såfremt garantigiverens forpligtelse er knyttet til et forhold, der kan tilskrives forbrugeren person, navnlig dennessubjektive holdning til varen (her: spørgsmålet om forbrugeren er tilfreds med varen, hvilket vedkommende afgør efter eget forgodtbefindende), uden at disse personlige forhold skal hænge sammen med varens tilstand eller egenskaber? 2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Skal manglende opfyldelse af krav, der kan tilskrives forbrugeren person (her: forbrugeren tilfredshed med den erhvervede vare), kunne fastslås ud fra objektive faktorer?	Justitsministeriet	O-sag	GA	09.03.23
C-142/22	The Minister for Justice and Equality Spørgsmål: 1. Should Article 27 of the Framework Decision be interpreted as meaning that a decision to surrender a person creates a legal relationship between him, the executing State and the requesting State such that any issue taken to have been finally determined in that decision must also be taken to have been determined for the	Justitsministeriet	O-sag	GA	09.03.23

	purposes of the procedure for obtaining consent to further prosecution or punishment for other offences? 2. If the answer to Question 1 is that Article 27 does not require that interpretation, does a national procedural rule breach the principle of effectiveness if it operates so as to prevent the person concerned from relying, in the context of the consent application, upon a relevant judgment of the Court of Justice of the European Union delivered in the period of time after the order for surrender?				
C-169/22	Groenland Poultry <u>Spørgsmål:</u> 1) Skal artikel 47, stk. 1, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1974/2006 af 15. december 2006 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) fortolkes således, at tilfælde af »force majeure eller ekstraordinære omstændigheder« også omfatter en situation, hvor støttemodtageren mister brugsretten til lejede aktiver, fordi lejeaftalen opsiges som følge af, at ejeren af de udlejede aktiver (udlejeren) er insolvent? 2) Skal artikel 44, stk. 2, litra a), i Kommissionens forordning (EF) nr. 1974/2006 af 15. december 2006 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) i lyset af proportionalitetsprincippet fortolkes således, at såfremt en støttemodtagers bedrift – i perioden, hvor en forpligtelse, der er pålagt som betingelse for ydelse af støtte, udføres – helt eller delvist overdrages til en anden person, og denne anden støttemodtager, på trods af, at vedkommende allerede har opfyldt en betydelig del af den pågældende forpligtelse, indstiller sin landbrugsvirksomhed, og det ikke er muligt for efterfølgeren at overtage forpligtelsen, skal den person, der overtog forpligtelsen [retteligt: støtten], da alene tilbagebetale den støtte, som er ydet vedkommende (for den periode vedkommende var støttemodtager), eller tillige tilbagebetale den støtte, der er ydet til den første støttemodtager? 3) Hvilke betingelser skal den nationale ret tage hensyn til ved fortolkningen af artikel 44, stk. 2, litra a), i Kommissionens forordning (EF) nr. 1974/2006 af 15. december 2006 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) med henblik på at afgøre, hvorvidt »det ikke er muligt for efterfølgeren at overtage forpligtelsen«?	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	O-sag	GA	09.03.23